Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

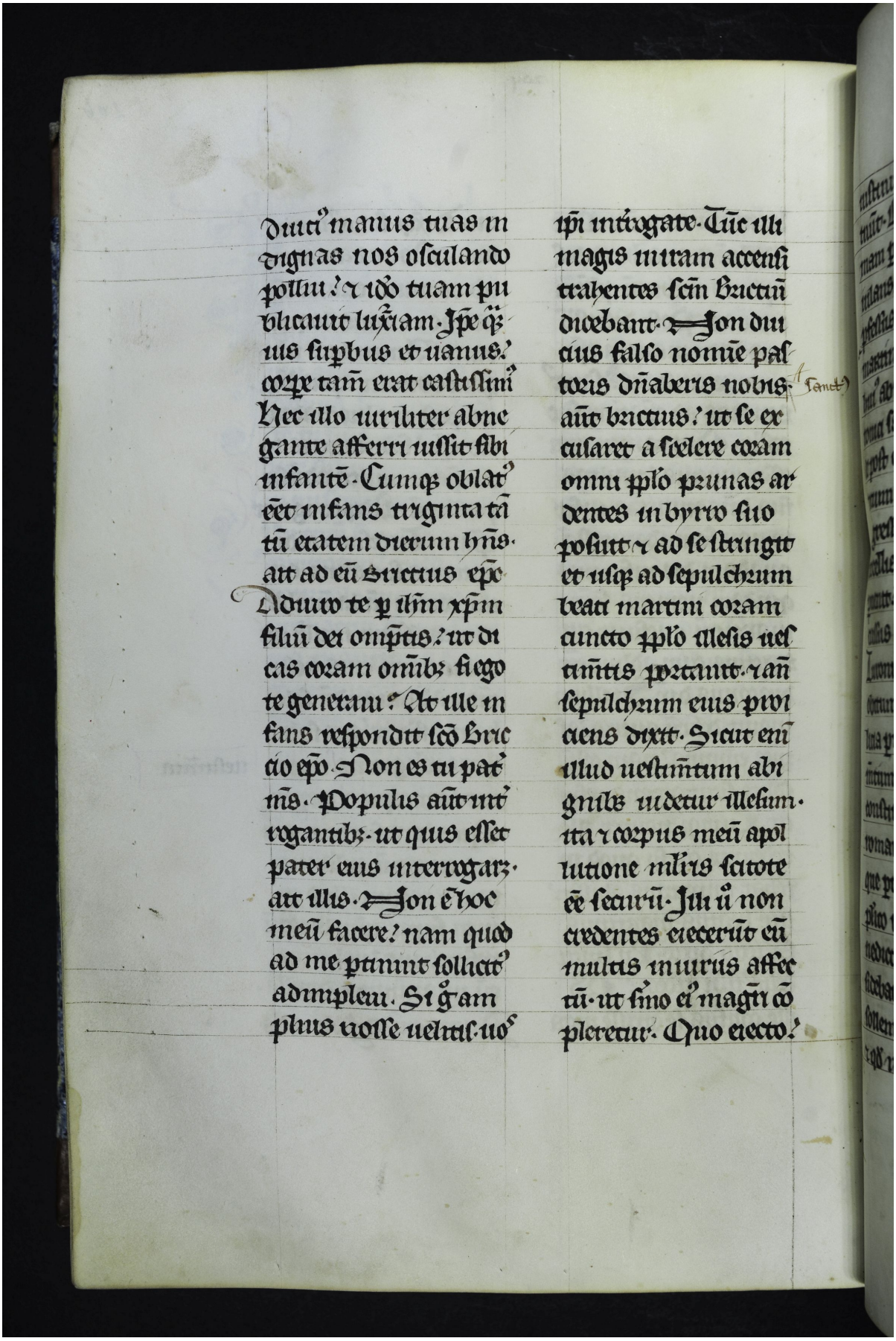

diuci⁹ manus tuas in
dignas nos osculando
polluit ⁊ ideo tuam pu
blicauit luxuriam. Ipse quoq;
ius superbus et uanus ⁊
corpore tamen erat castissimus
Hec illo uiriliter abne
gante afferri iussit sibi
infantem. Cumq; oblatus
esset infans triginta tan
tum etatem dierum habens.
ait ad eum Brictius episcopus
Adiuro te per ihesum xpm
filium dei omnipotentis ⁊ ut di
cas coram omnibus si ego
te generaui ⁊ At ille in
fans respondit sancto Bric
tio episcopo. Non es tu pater
meus. Populis autem inter
rogantibus ut quis esset
pater eius interrogaret.
ait illis. Non est hoc
meum facere ⁊ nam quod
ad me pertinuit sollicitus
adimpleui. Si ergo am
plius uosse uelitis uos
ipsi interrogate. Tunc illi
magis in iram accensi
trahentes sanctum Brictium
dicebant. Non diu
cius falso nomine pas
toris dominaberis nobis. (sanct)
autem brictius ⁊ ut se ex
cusaret a scelere coram
omni populo prunas ar
dentes in byrro suo
posuit ⁊ ad se stringit
et usque ad sepulchrum
beati martini coram
cuncto populo illesis ues
timentis portauit ⁊ ante
sepulchrum eius proi
ciens dixit. Sicut enim
illud uestimentum abi
gnibus uidetur illesum.
ita ⁊ corpus meum apol
lutione mulieris scitote
esse securum. Illi uero non
credentes eiecerunt eum
multis iniuriis affec
tum. ut sermo eius magistri com
pleretur. Quo eiecto ⁊